7de Jaargang. Curaçao den 22n Maart 1890. N° 325

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De Hertog van Orleans.

De republiek Frankrijk heeft met heel wat moeilijkheden te kampen, om zich als zoodanig staande te houden. En bij het volslagen gemis aan uitstekende, eensgezinde bewindvoerders doen die moeilijkheden zich met te meer kracht gelden. Hijgende naar verademing wenscht zij het moede oog een wijle te sluiten ter verkwikking, maar het dreigende Boulangisme gunde haar tot nu toe rust nog duur. En terwijl Boulanger haar den slaap met allerlei schrikbeelden verstoort, treedt daar eensklaps een ander spookbeeld op, dat haar omarmt en dreigt te verstikken. In een oogwenk is Frankrijks toestand veranderd.

Een half jaar geleden schitterde de zon van het Boulangisme, en stonden de kroonpretendenten in donkere schaduw. Thans treedt het Boulangisme naar den achtergrond en wordt in Frankrijk over niets anders gedacht, gesproken, geschreven dan over het Orleanisme.

Door een zeer behendigen slag, eene stoute reclame hebben de Orleansen de plaats van Boulanger ingenomen. Niet alleen de Orleanisten, maar patriotten van allerlei schakeering zijn in de wolken over den moed van den jonkman, die de gevangenisstraf komt trotseeren om vrijwillig het vaderland te dienen. Dat deze edelmoedige grootheid van ziel, naar de meening der republikeinen, slechts uitwendig dienst doet, en de innerlijke drijfveer eene politieke reden is, is voor hen maar al te duidelijk. Het Fransche volk vergelijkt intusschen de „edelaardigheid" van den stamhouder eens koninklijken geslachts, die zijn ondankbaar land als gemeen soldaat wil dienen, met de „lafheid" van Boulanger, die niet verkoos zich wegens hoogverraad in de gevangenis te laten zetten. Natuurlijk valt de vergelijking ten voordeele van den Orleans uit, en is men voor den jongen prins geheel enthousiasme, hoezeer de republikeinsche bladen hun best doen, om den toeleg bloot te leggen.

Deze bladen weten ook nog interessante bijzonderheden mede te deelen, welke niet geheel den schijn der waarheid missen. Wanneer men nagaat, dat onlangs in Andalusië ten kasteele van den hertog van Montpensier een familie-raad der Orleansen is gehouden, aan welken ook de graaf van Parijs, de hertog van Chartres en de graaf van Eu deelnamen, en dat sedert dien de graaf van Parijs naar Amerika is vertrokken, terwijl zijn zoon nu een allergewichtigsten stap doet, dan komt men tot het vermoeden, dat er onderling samenhang in die feiten is. Nu wordt er beweerd, dat daar besloten is, de restauratie zoowel in Frankrijk als in Brazilië met kracht te hervatten. Daar de graaf van Parijs bij het Fransche volk niet gezien is, heeft hij getracht, zijn zoon de populariteit te doen winnen, wien hij bij welslagen daarvan zijne rechten in Frankrijk zou willen afstaan. De graaf zelf vertrok, om den schijn te geven, als handelde de jonge prins geheel uit eigen edele aandrift, naar Cuba, dat het centrum der legitimistische agitatie tegen de nieuwe Braziliaansche republiek is. Het Spaansche gouvernement zou deze pogingen begunstigen, terwijl Duitschland en Oostenrijk ze mede niet ongenegen zouden zijn.

Aldus wordt door de fransche republikeinen de beteekenis en de strekking verklaard van het bekende feit der arrestatie van den hertog van Orleans, die wij hier in 't kort mededeelen.

Vrijdagavond 7 Februari werd te Parijs ten huize van den hertog de Luynes aangehouden prins Robert, hertog van Orleans, oudste zoon van den graaf van Parijs, wien door de verbanningswet het verblijf op Franschen grond ontzegd is. De prins had den jongen hertog, zijn boezemvriend, naar Lausanne laten komen en begaf zich met hem via Genève naar Parijs. De prins had zich den knevel bruin geverfd, droeg een grijs, grootgeruit pak en een lakensche pet, zoodat hij er volkomen als een Engelschman uitzag. Te Parijs aangekomen, begaf de prins (die Donderdag 21 jaar geworden was) zich naar het bureau van militaire zaken, om evenals ieder Franschman zijn drie jaren actieven dienst te verrichten, hoewel wetende, dat hij geen anderen graad dan dien van gemeen soldaat zou mogen bekleeden. Aan het bureau zond men hem naar het stadhuis, en van het stadhuis naar het departement van oorlog: geen enkele ambtenaar durfde echter de netelige quaestie aan, zoodat de prins zich schriftelijk tot den minister van oorlog wendde.

Als antwoord kwam de politie den prins arresteeren en sloot hem in de gevangenis. Nadat den volgenden morgen een ministerraad over het geval was belegd, werd de prins des middags voor de correctioneele rechtbank gebracht, die de zaak tot Woensdag 12 Februari verdaagde.

In de rechtzitting sprak de hertog van Orleans, na eene ondervraging van den president in dezer voege:

„Ik vraag oorlof om mij zonder omhaal van woorden voor deze rechtbank te verklaren. Ik ben in Frankrijk gekomen, om als eenvoudig soldaat te dienen. Ik neem geen deel in de politiek. Dit gaat alleen mijn vader aan, wiens gehoorzame zoon en trouwe dienaar ik ben. Ook heb ik mij niet bij de Kamer, maar bij het bureau van inschrijving voor den dienst vervoegd.

„Ik wist waaraan ik mij blootstelde. Dat heeft mij echter niet weerhouden. Ik heb mijn vaderland in het leger willen dienen. Is dit een misdaad? Ik bemin mijn vaderland. Is dit een vergrijp? Neen, ik geloof mij niet schuldig. Ik wensch mij ook niet te verdedigen. Hartelijk bedank ik mijne advokaten voor hun toewijding; ik verzoek hun mij niet te willen verdedigen.

„In de ballingschap heb ik de regeerders van mijn land leeren eerbiedigen. Ook voor hun vonnis zal ik eerbied hebben. Ik doe geen beroep op goedertierenheid; maar indien ik hier veroordeeld word zullen twintig duizend ingeschrevenen van mijne lichting, die gelukkiger dan ik, het vaderland mogen dienen, mij vrijspreken."

„Wist gij niet, vroeg de president, dat de wet u verbood in het fransche leger te dienen?"

„Ik zou niet aangehouden zijn indien deze wet niet bestond."

Hierna constateert de procureur der Republiek in zijn eisch, dat de oudste zoon des graven van Parijs, gevallen is onder de toepassing der wet, die den pretendenten het fransche grondgebied ontzegt. Hij voegt er bij dat zijn tegenwoordigheid zelve het bewijs levert voor zijn misdaad. Toen ging een afkeurend gemompel door de zaal.

Advokaat Rousse deed nog opmerken dat de hertog zonder iemand te raadplegen, maar alleen de inspraak volgende van zijn edel hart een vrijwillige en persoonlijke daad had gesteld, die hem geheel zijn leven tot eer zal strekken. Hij drukte hierbij de hoop uit, dat Frankrijk in dagen van gevaar veel zulke zonen moge tellen. Luiden toejuichingen onderbraken hem hier. Hij was ten slotte van meening, dat de militiewet, die allen is opgelegd, de verbanningswet hier krachteloos maakte.

Ondanks dit alles werd de hertog van van Orleans tot twee jaren gevangenisstraf veroordeeld. Onder een diepe, onheilspellende stilte werd de voorlezing van dit vonnis aangehoord. Dan klonken plotseling de lang weerhouden kreten: Leve Orleans! Leve het leger! Leve de vrijheid! wat door groepen republikeinen met een Leve de Republiek! werd beantwoord. De zaal werd daarop ontruimd en de hertog voorloopig in verzekerde bewaring gebracht, om weldra naar een gevangenis overgevoerd te worden.

Gelijk reeds gezegd werd zijn deze gevangeneming en veroordeeling feiten van niet geringe beteekenis, die voor Frankrijk van gewichtigen invloed kunnen zijn. Merkwaardig is het oordeel van de *Univers* hierover.

Na herinnerd te hebben dat de prins is opgesloten in de Conciergerie, waar in 1840 ook Lodewijk Napoleon werd gevangen gezet, het geen dezen den weg tot den troon baande, gaat het blad voort:

„De houding en taal van den prins zijn eenvoudig en waardig geweest. Die eerste daad voorspelt een man. Wat sommige republikeinsche bladen ook zeggen mogen, wij hebben hier niet te doen met een jongensstreek, een avontuur zonder beteekenis en dat dus ook zonder gevolg moet blijven. Neen, het is een zeer ernstig feit. Zoo Frankrijk, door zooveel omwentelingen en twintig jaren parlementaire republiek aan geen regeeringsbeginselen of vormen meer gelooft, het is toch altijd geneigd — misschien thans meer dan ooit—een man te zoeken. De verwonderlijke lotgevallen van Boulanger bewijzen het. Frankrijk heeft willen gelooven en heeft geloofd aan dien

FEUILLETON.

Richbertha di Stavoren.

III.

(*Siguimentoe i Fin*).

Richbertha a bira ciega di ira i el tabata zapateá di rabia i di locura. El tabata ganjá, di nobo él tabata humiljá, di nobo él tabata inhuriá, insultá.... Ma sin embargo él no tabata por, él no tabata kier keré koe toer su grandiosa esperanzanan por a boela asina repentinamente manera huma, i koe lo él no posedé e tesoro asina tantoe deseá. Anikilá él a largá su curpa cai riba un sofá i coe un boz ronca él dici, mientras él a keda ta mirá e tesorero coe un bista suplicante:

— „¡ Ai! mi méster a comprendé koe ta pa gracia bo a papia di trigo; ma mentá mi awor nomber dje prenda preciosa i no poné mi paciencia na prueba pa más largoe tempoe. Grandi i ricoe lo ta bo recompensa."

— „¡ Noble senjora! Cieloe ta mi testigoe koe mi ta papia purisima verdad, i humildemente mi a implorá el Senjor pa koe su misericordia habri bo wowo també, afin koe bo reconocé koe trigo ta e tesoro di más grandi di mundoe." Esai tabata por demás; él, Richbertha, tabata demasiado grandi, demasiado rica, demasiado poderosa pa él aceptá un barcoe cargá coe grano despreciable, e alimento di pobernan. El a lamantá pará, i manera un león furioso él a boela te dilanti dje tesorero i coe un boz terrible él dici coe n'éle.

— „¿ Ta na ki banda dje barcoe bo a carga e trigo?"

— „¡ Na banda drechi, noble senjora!"

Coe imperio él a grita i él dici coe e tesorero.

„¡ Bai, bai umbé i tira e trigo atrobé den lamá na banda robés!"

— „¡ Ma mi bon Senjora!" e tesorero a riscá bisá; „ta picar, picar grandi di tirá e grano noble na awa. Ta cos di mihor, di más útil, di más necesario koe bon Dios a doena nos pa manténé nos bida."

— „¡ Tapá tú boca! Richbertha a contestá coe un boz manera un donder ta gritá: „¿ ta di kende e grano ta? ¿No ta coe mi placa bo a coempréle? Mi ta su donjo, mi ta haci coe n'ele lo ke ta parcé mi. ¡ Tiréle, tiréle na awa, i pasá bai lihé fó di mi bista!"

Coe pasoe pisá i coe tristeza di alma e bon serbidor a sali pa él bai participa su tripulacion e orden terrible i vil. Ma e muhé altanera a sigui su tras pa él bai convencé su mes, koe su encargo lo ta fielmente ehecutá, i pa su mes wowo mira lamá gulí hinter e cargamentoe di trigo.

Grujando i maldiciondando e matroosnan a coeminsa trahá i coe masjá despacio nan tabata tirá e grano precioso na awa. Den d'esai un grandísimo número di hende a yega cerca, i nan tabata implorá e muhé altanera di spaar e trigo i di repartiéle pa pober. Pobernan toer mes també a coeri yegá, nan a rondonéle i ná rodilja nan tabata pidi e muhé inhumana e pam pa nan jioenan.

— „¡ Nó!" él tabata grita más i más endemoniá: „di buena voluntad mi ta doena lo ke mi kier, ma no obligá pa e populacho miserable ayi ¡ Sacá, sacá tirá fo i haci lihé, pasobra e insulto koe mi a ricibi mester ta labá pa eterno. ¡ Na awa k'e trigo, na awa! ¡ Ta mi ta manda boso, ta mi!"

„¡ Ai! un pober anciano a riscá suplicá: ¡ Den nomber di nos Senjor Jesucristo! ¡ doena nos e grano precioso, i bendicion di cieloe lo bahá riba bo!"

— „¿ Ki bendicion di cieloe?" e maldita muhé a grita: „¡ Mi tin basta bendicion di mi mes i mi no ta desea otro!"

E ora ayi e estranhero desconocí, bisti coe su túnica oriental, a parcé di re-

generaal zonder verleden, welke zich op het beslissend oogenblik besluiteloos getoond heeft. Zal het niet gegeneigd zijn te hopen op dezen een en twintig jarigen prins, die bedaard optreedt met een stout stuk ?

Voorzeker, niet op staanden voet zal de daad van den hertog van Orleans uitwerking hebben. De republiek heeft hem vast, zij zal hem voor twee jaren in de gevangenis houden. Maar in zijn gevangenis zal de prins de aandacht trekken en onze regeeringsmannen erg hinderen. Eenige harten zijn bewogen, vele hoofden zullen zich opwinden en de openbare meening, geneigd zich te laten meesleepen, zal hier een kracht voor de toekomst zoeken. Welnu, in tijden van revolutie, kan de toekomst zeer verre zijn, maar zij kan morgen wezen."

En wanneer die morgen aanbreekt staat wellicht voor den hertog van Orleans de weg naar den troon open.

DE STAKING DER LONDENSCHE DOKWERKERS.

Llewellyn Smith en Vaughan Nash hebben in *the Story of the Docker's Strike* een verslag gegeven van de laatste beslissende vergadering van werkstakers in de localen der katholieke school, Kerby-straat te Londen. Kardinaal Manning had aldaar de comités der werkstakers ontboden.

Om 5 uur waren in genoemd gebouw de comités bijeen, die der Noorderdokken aan de eene, van de Zuiderdokken aan de andere zijde der zaal geschaard. De *meeting* duurde vier volle uren. 't Was een laatste hoop op minnelijke schikking, en toen de kardinaal met mr. Sydney Buxton het lokaal binnentrad, scheen er niet de minste kans op een vreedzaam overleg te bestaan.

De kardinaal verlangde de namen der leiders te kennen, en beurtelings stelden zij zich voor. Zonder verdere formaliteiten verzocht nu Z. Em. Manning aan Tillett, de redenen op te geven waarom hij weigerde het November-*compromis* te aanvaarden. In zijn antwoord ging de kardinaal geduldig al de tegenwerpingen van Tillett één voor één na en spoorde daarna, op een toon van minzaam gezag, die allen voor hem innam, de werklieden aan, om als practische lieden met een aanbod, dat hen inderdaad al wat zij eischten, binnen zes weken gaf, vrede te nemen. Zij moesten niet alleen op zich-zelven letten, maar ook het lijden van vrouw en kinderen, veroorzaakt door de werkstaking, en op de algemeene belangen, die afhankelijk waren van hun besluiten.

Een 20 minuten was de kardinaal aan het woord geweest, en daarna sprak mr Buxton in gelijken zin, maar zeer kort.

De eerste speeches der werkstakers waren zeer ongunstig voor een schikking. Toen stond Tom Mac Carty op en ried in een ferme, doch bezadigde rede zijn makkers aan, met de voorwaarden genoegen te nemen.

Eenmaal het ijs gebroken zijnde, gaven Champion en Mann eenzelfden raad. Tillett echter hield vol en stond bijna alleen onder de leiders, Burns toch hield zich onzijdig : hij stond ten dienste der werkstakers, hetzij ze 't wilden uitvechten tot het laatste en ergste, hetzij ze tevreden wilden zijn met de overwinning te hebben behaald, al moesten zij dan ook een wijle wachten op de voordeelen dier victorie. Het was een welgewikt discours, ofschoon niemand zijner toehoorders eraan twijfelde, of hij was in zijn hart voor het *compromis* van November.

De discussie wilde niet eindigen ; de arbeiders der lichterschepen en van de Zuiderdokken bleven hun bedenkingen opsommen, en nu en dan mengden zich de comités, die in *Mansion House* reeds vergaderd hadden, in het debat.

Het was laat in den avond eer de kardinaal het debat resumeerde. In een welsprekend beroep op allen ging hij alle punten van beraadslaging, de argumenten van weerszijden, na. Zijn hoorders waren diep getroffen. Hij achtte zich, zeide hij o. a., aan geen menschelijk gezag verantwoordelijk voor zijn tusschenkomst in deze zaak; hij was slechts verantwoordelijk jegens God in den Hemel.

Voor het eerst misschien weer na jaren glinsterden tranen in de oogen van ruwe en door het zwoegen gebogen arbeiders, toen hij zijn rechter hand ophief en indrukwekkend hen aanmaande, geen oogenblik te verzuimen, niet langer, daar zij 't nu nog in hun macht hadden, de gevaarlijke onzekerheid te laten voortduren, tegelijk met de bittere armoede van hun huisgezinnen.

Vlak boven zijn opgegeven hand stond een houten beeld van de Moeder Gods met het Kind Jesus, en sommigen van de arbeiders weten te verhalen hoe een plotseling licht om dat beeld scheen te zweven, terwijl de kardinaal pleitte voor vrede en welvaart.

Toen hij ging zitten, wist iedereen in de zaal dat hij den slag gewonnen had, en dat de werkstaking op datzelfde oogenblik geëindigd en de tijd aangebroken was van „den vrede des kardinaals." (*Tijd.*)

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 5 Maart dj. No. 142, is de bepaalde quarantaine voor schepen komende van *Manzanilla de Cuba*, opgeheven.

Publieke inschrijving wegens de levering aan 's Lands magazijn alhier van :

p. m. 3000 *kg. tarwemeel* benoodigd tot het bakken van brood voor het Garnizoen enz.

Gegadigden gelieven op *a. s. Dinsdag, den* 25n. Maart uiterlijk tot en met het vallen van het middagschot hunne inschrijvingsbiljetten vergezeld van monsters van eene hoeveelheid van minstens 1,5 k. g. meel, in wit papier gewikkeld, ter Administratie van Financiën in te leveren ; zullende de biljetten waarin de merken der vaten niet vermeld, de aan te bieden prijzen niet duidelijk, of wel doorgehaald of veranderd zijn, niet in aanmerking komen ; voorts wordt bekend gemaakt dat voor *tarra* per vat zal worden afgetrokken het gemiddeld gewicht van drie der vaten en dat de toekenning binnen 3 maal 24 uren na de inschrijning zal plaats hebben.

De belanghebbenden kunnen bij de opening der biljetten tegenwoordig zijn of wel zich doen vertegenwoordigen.

De gunning houdt het Bestuur zich voor en de leverantie zal geschieden overeenkomstig de bepalingen vervat in de Gouvernements beschikking van den 10 September 1853, N°. 470, P B. N°. 5.

Woensdag, 19 Maart, heeft de tegenwoordige Gouverneur N. Van den Brandhof ten gouvernementshuize een diner gegeven ter eere van zijn opvolger Mr. H. C. A. Barge, President van het Gerechtshof alhier.

De nieuwbenoemde Landvoogd werd bij zijn aankomst door de kapel van het Garnizoen met het volkslied begroet.

De Gouverneur wijdde zijn gast een heildronk, waarbij hij hem kracht gezondheid en wijsheid toewenschte tot een heilzaam bestuur dezer kolonie. Op hartelijke wijze beantwoordde de Heer Mr. Barge den gastheer en zeide te vertrouwen, dat de Gouverneur, ook na zijne aftreding de belangen der koloniën in Nederland zou voorstaan en beschermen.

Gisteren is de Hoog Ed. Gest. Heer Mr. C. A. H. Barge met het stoomschip Venezuela voor den tijd van twee weken naar Caracas vertrokken.

NEDERLAND.

Door den raad van ministers zijn verschillende personen voorgedragen om bij gelegenheid van s'Konings verjaardag benoemd te worden in de orde van den Nederlandschen Leeuw. Den heer Keuchenius is, naar men wil het Commandeurkruis toegedacht.

— De verjaardag des Konings is den 19 Februari l. l. overal met geestdrift gevierd en op het Loo met een groote kindervoorstelling, waarbij een sneeuwbombardement op een sneeuwtoren met carricatuurpoppen. Prinses Wilhelmina nam daaraan deel en is dus weer hersteld van de verkoudheid, waaraan zij nog een paar dagen te voren lijdende was.

— Op het Loo is den 21 Februari een galadiner gehouden, waarbij ook de ministers van Buiten- en Binnenlandsche Zaken als gasten aanzaten.

BUITENLAND.

Frankrijk.—Naar men te Berlijn verneemt, is te Parijs in beslag genomen eene groote uit Engeland afkomstige bezending photografiën, voorstellende den jongen hertog van Orleans in fransch uniform en houdende in de hand de driekleurige vlag met den Gallischen haan gekroond.

De gevangene ondervindt nog steeds de algemeene deelneming. Hij heeft een achttiental personen opgegeven zoo van zijn familie als bekenden, welke hij bij zich wenscht te ontvangen, en het is hem toegestaan, die te mogen spreken. De hertog van Luynes echter wordt niet meer tot hem toegelaten en wel omdat die zich verstout heeft, de vergadering bij te wonen der Koningsgezinde jongelieden, welke hem een *punch* aanboden voor zijn vriendschappelijk gedrag jegens den hertog van Orleans. De hertog van Luynes was zeer ontstemd over het verbod, hetwelk hem het genoegen ontzegt, met zijn vriend te verkeeren, doch dat, volgens later berichten, weer is ingetrokken.

De gevangene heeft op zijn verzoek Zondag de Mis mogen bijwonen. Tevens heeft hij verlof gekregen, iederen dag een uur op de binnenplaats der gevangenis in gezelschap zijner bewakers te wandelen. Voor degene, welke zich betoogingen te zijner eer veroorloven, is men minder toegeeflijk. Een groepje lotelingen, dat op een kar gezeten onder de vensters van den gevangene riep : "Leve de eerste loteling van Frankrijk ! Leve Orleans ! leve de vrijheid !" werd gearresteerd, kar en paard werden in beslag genomen, en de jongelieden zullen tot straf voor hun vergrijp naar Algiers moeten.

Duitschland.— Bij een dejeuner, dat onlangs in het paleis te Berlijn gegeven werd, was ook tegenwoordig de prinsbisschop van Breslau, Mgr. Kopp. De Keizer heeft na het ontbijt een zeer lang onderhoud met genoemden bisschop gehad.

Mgr. Kopp maakt sedert lang deel uit van den Pruisischen Raad van State, te zamen met Mgr. Kremenz, aartsbisschop van Keulen, en den heer Schorlemer-Alst.

— De *Reichs-Anz.* maakt de wet openbaar, waarbij bepaald wordt, dat katholieke theologanten in vredestijd gedurende hun studietijd vrij van dienst zullen wezen. Oorspronkelijk was voorgesteld, dit voordeel ook aan protestantsche theologanten te verleenen ; maar er kwam juist van die zijde zulk een hevig verzet, dat men die bepaling terugnam. Het voorstel is oorspronkelijk van het Centrum uitgegaan.

— Aan de *Germania* wordt uit Rome verzekerd, dat de Beiersche minister-president, vrijheer von Lutz, besloten heeft, aan den eisch van het katholieke volk toe te geven, en de Redemptoristen terug te roepen. De daartoe noodige wijziging der rijkswet moet reeds door vorst Bismarck beloofd zijn. Het Vaticaan heeft hiervan kennis ontvangen, zonder dat verdere onderhandelingen hebben plaats gehad.

Spanje.—Ook Spanje schijnt reden te hebben, zich door Engeland gekrenkt te achten. De minister van Oorlog is in den Senaat en in de Kamer geïnterpeleerd over Engelands aanmatigingen nabij Gibraltar, waarop hij antwoordde dat de Regeering zich met deze aangelegenheid bezig hield.

—Een van de indrukwekkendste betoogingen, die ooit te Madrid aanschouwd werden, had daar 1 *Febr.* plaats. Ten paleize werd een bezoek gebracht tot viering van Konings herstel.

Vier duizend personen bewogen zich door de troonzaal langs de Koningin-regentes, aan wie door de Senaat, het congres en anderen, adressen van gelukwenschingen werden aangeboden. Alle buitenlandsche gezanten en de aanzienlijkste burgers waren tegenwoordig.

—De Spaansche minister van Oorlog heeft een decreet uitgevaardigd, dat de instelling bevat van eene nieu-

---

piente su delanti i coe solemnidad él dici coe n'ele.

—"¡ Bo ta mirá koe mi ta homber di mi palabra. En verdad, bo tesorero, ilumíná pa Dios mes, a trecé bo e producto di más precioso, di más noble, di más útil di tera, i bo ta despreciéle, i den bo insolencia koe bo ta rechazéle. ¡ Sepa bo, ó Senjora Richbertha ! koe Dios ta hustoe i todopoderoso. Un dia lo yega koe lo bo haya falta di lo ke coe tantoe desprecio bo ta tirá awor na awa."

Un harimentoe scherpi i diabólico a resona den oido di toer hende ayi. E biuda orguljosa a tira su garganta atrás i el a grita :

—"¿ Ta kende bo ta, tú estranhero atrevido, pa bo tribi insultá mi ? ¿ A mi aki lo por tin mester nunca ? ¡ Nó, lo bo no ganjá mi pa segunda bé ! Atá, mira mi ringichi precioso di diamanta ; más lihé lamá lo devolvé mi e ringichi, koe mi aki lo por haja falta di un pepita di grano." I coe e palabranan ayi den su boca, él a scharmaai e magnífico diamante den lamá.

Jen di amargura den su alma, ma casi mas orguljosa ainda, el a bai su palacio, hibando coe n'ele maldicion dje tripulacion i dje pobernan.

¡ Dios ta hustoe ! e estranhero misterioso a biséle, i su amenaza a cumpli di un manera terrible. Solamente algun dia despues Richbertha tabata sintá na su mesa di convite i di golpe el a bira pálida manera morto ; temblando di cabez te na pia el a keda ta mira un pida piscá den su tajó, pasobra den dje pida piscá lamá a devolvele e diamanta koe el a scharmaai ta algun dia pasá.

Dje momentoe ayi desgracia di Richbertha i decadencia di Stavoren a coeminsa. E biuda rica i orguljosa koe a kere, koe él tabatin basta coe su mes bendición, a mira su palacionan di marmol zink den tera, él a mira su rikeza piljá i kimá na candela ; di modi, koe á lo largo a socedé, koe él tabata obligá, manera e estranhero oriental a biséle pa delanti, di a camna pidi pida pam na porta dje mes pobernan, na kende den su insolencia altanera él a nenga di doena e grano despreciable.

I lama a guli poco poco un gran parti dje Stavoren rica i poderosa, dje Stavoren, antigua residencia di reinan di Friesland ; mientras koe e trigo koe nan a tira afó a spruit i él a forma un cercá di tapoesji basji, koe tabata flora continuamente, gracias na e laag cada bé nobo di lodo, te koe porfin e cercá a bira un mondi impenetrable, rondoná di bankinan di santoe di lama.

¡ Dios ta hustoe i orguljo ta causa di nos caida ! E Stavoren rica i voluptuosa, e reina dje stadnan comercial di occidente ta sirbi nos te awe en dia di ehemplo di más doloroso. Dos wijk solamente coe un 150 cas, ta moestra te ainda restonan tristoe dje hermoso canal- i cayanan koe tabata adorna coe palacionan di marmol. Lo demás dje stad ta ruiná, parti ta sirbi pa blica panja, parti ta restonan di vloernan di marmol, di panchi verlak, di plavuisel kibrá. Riba muraya di muchoe dje casnan koe a keda para, bo ta mira te awor marca di gevel dje casnan koe tabata pega coe nan, como un recuerdo dje tempoe koe Stavoren tabata landa den rikeza, magnificencia i abundancia voluptuosa.

E banki di santoe di lama i e mondi di trigo chimaron koe a crece cera haf di Stavoren, ta yamá te awe ainda "*Vrouwenzand,*" santoe di muhé.

Fin.

we militaire orde, nl. die van Maria Cristina (den naam van den Koningin-Regentes) om uitstekende diensten te beloonen, welke in vrede- of oorlogstijd door officieren van het leger zouden bewezen worden.

De orde is bestemd, de oude belooningen van Eeretitels te vervangen, welke door de wet van 1889 zijn afgeschaft.

Deze decoratiè zal ook recht geven op pensioen.

Portugal.—Te Lissabon is op het oogenblik de rust weer hersteld. De maatregelen, door de overheid genomen, hebben ten gevolge gehad, dat zij de opgewondenheid, welke op de straat heerschte, geheel heeft bedwongen.

Belgie.—Volgens de *Precurseur* is de Commissie, die door de Kamer van Koophandel, de rechtbank, bankiers en makelaars van Antwerpen gekozen werd tot onderzoek in zake den toestand der munt in België, tot besluit gekomen, dat België onmiddellijk tweehonderd millioen frs. zilverstukken moet ontmunten, om het evenwicht te herstellen.

Amerika.— Een telegram uit New-York meldt, dat te Brooklijn een feest heeft plaats gehad ter eere van de bekende Zuster Rosa Gertruda of miss Fowler. De prins van Wallis heeft een telegram gezonden waarin hij aan de heldin het meest mogelijk succes toewenscht. Een Amerikaansche vereeniging voor de melaatschen is opgericht, om samen te werken met de reeds bestaande Engelsche vereeniging.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris. Marzo 15. Tin proposicion hací na Conseho municipal pa permiti jioenan di estranhero bai school di gobierno. Masjá pintor francés a manda nan trabao pa Exposicion di Madrid.

Berlin.— Probablemente principe di Wales lo visita emperador Wilhelm dia 19. Cincuenta bataljon di artiljeria a recibi orden di reglanan.

E socialista Beekmann ta expulsá di Alemania pa insulto hací na emperador.

Nan ta bisa koe príncipe di Nápoles lo bisita Servia i Montenegro coe idea di mira si ta posible di anexa Albania na Italia.

Paris. Marzo 16. Francia lo ocupá Phydah na Dahomey militarmente. Den Cámara Turquet a interpelá ministerio riba e tratado di comercio coe Turquia; Tirard a pidi orden di dia, i nan a nengele esai coe 78 voto. Gabinete lo renunciá. Carnot a encarga Floquet ó Freycinet pa formá un gabinete nobo.

Tin un *modus vivendi* reglá entre Francia i Inglaterra tocanti piscamentoe na Newfoundland.

New-York.— Inundacion di consideracion hací pa Misisipi koe a desbordá.

Londres.—General Alphinston, di biaha bordo di vapor Tangarie, a cai na awa cerca Tenerif, i el a hogá.

Parnell a nombra Vetsey Knox pa ta sucesor di Bigger como miembro di Parlamento.

Londres. Marzo 18.- *Landstling* danés a aprobá ponementoe di un porta liber cerca Copenhaga.

Dos mil maquinista di Noord west di Inglaterra a stop trabao. Trahadonan di docknan na Liverpool tambe a poné trabao abao. Tin temor koe nan lo por cometé algún desorden.

Prince, ministro di Cámara di lordnan a doena di conocé koe e rapport dje comisión Parnell ta aprobá.

Leathen Grandston ta elihí na Treat pa miembro di Parlamento.

Madrid.— Duque di Almodovar a nengá di bai conferencia di Berlín como delegado di Spanja.

Paris.— Ministerio nobo ta componé di: Freycinet, ministro di guerra i president di gabinete; Ribot, relacionnan exterior; Constans, interior; Fallières, husticia; Rouvier, hacienda; Jules Roche, comercio, Bourgeois, instrucción; Devèlle, agricultura; Ives Guyot, obranan pública; admiraal Barbey, marina; Etienne ta nombrá sub-Secretario di colonianan.

Duque di Orleans ta contra e plan pa pidi Carnot pordon p'éle.

Paris. Marzo 19.— 30.000 homber di troepa di rei Dahomey a cercá guarnición francés. Tin mester di refuerza. Programa di gabinete nobo tá di reconciliación.

Londres.— Tabatin un revolución na Afghanistan contra Emir; él tabata inmediatamente sofocá; varios revolucionario tabata matá.

Gobierno di New-Foundland a protesta contra e *modus vivendi* entre Francia i Inglaterra, pasobra koe esai francesnan ta priminti di piscá kreeft.

Príncipe Bismarck i su jioe a pidi nan demisión, ma emperador a nengá di acepta demisión di Herbert.

Madrid.— Sagasta a doena Cámara importante comunicación tocanti cuestión colonial. Ministerio ta contra pa separá poder civil fó di poder militar.

Londres, Marzo 20.—Buchanan, consul inglés na Mozambique, a hizá bandera inglés den provincia Ehire. Riba esai gobierno portugues a proteste cerca lord Salisbury. Ponementoe di trabao abao di trahadonan den mina di carbón ta plamá den hinter Inglaterra.

Paris.—Mensage di gabinete nobo tabata lezá ayera den Senado i den Cámara di diputadonan.

Gobierno ta priminti di defendé institucionnan republicana i di siguí e mes paso democrático manera e gabinete anterior: su obheto principal lo ta di trecé unión bao di elementonan republicano.

Cámara di diputadonan a hací un moción di confianza den Cámara coe 318 voto contra 78.

Berlin.—Gabinete aleman i príncipe Bismarck a presentá nan demisión.

Paris. Marzo 21— Dia 1 di Mayo lo tin elección pa academia francés: nan ta keré sigur koe Zola lo sali elihí.

Berlin.— Bismarck dici koe gobierno imperial lo no yegá nunca na un arreglo coe católicanan.

Hefenan di socialistanan ta desuní; algún di nan ta aceptá programa di emperador, mientras otro ta rechazéle.

Roma.— Rei Humberto a consultá diferente docter riba salud di principe di corona; nan ta di opinión koe él no mester casá.

Crispi ta di opinión, koe principe Emanuel, koe ta yamá pa ta sucesor di principe di Nápoles, mester casá coe roeman muhé di emperador Wilhelm.

Montevideo. — Drobeas, últimamente elihí pa president di república, a forma su gabinete di: Caparro, interior; Pena, hacienda; Blasvidad, exterior; Berro, husticia i Villar, guerra.

VERSCHEIDENHEDEN.

Uit Petersburg wordt gemeld, dat een Fransch bankier, die zich aldaar ophield met het doel om staatsleeningen tot stand te brengen, de bijzondere eer genoot, door den czaar tot de thee genoodigd te worden.— In den loop van het gesprek meende de Franschman zich door de volgende woorden verdienstelijk bij den machtigen Vorst te kunnen maken: „In de hand van uwe Majesteit is de wereldvrede even goed verzekerd als het kopje, waaruit Uwe Majesteit thans drinkt;" waarop de czaar, zijn kopje snel neerzettende, antwoordde: „In dat geval, mijn waarde heer; beteekent uwe gerusstellende verzekering niet veel, want even snel en gemakkelijk als ik mijn kopje neerzet, zou ik dan ook den vrede uit de hand kunnen geven."

De galante Franschman heeft zich niet weder aan zulke vleiende opmerkingen gewaagd.

De stad Coblenz, waarin keizerin Augusta elk jaar verscheidene maanden placht te vertoeven, is door haar in haar testament niet vergeten. H. M. schonk 75,000 mark, om uit de renten van die som de "Rheinanlagen" te onderhouden, de wandelplaats langs den Rijn buiten Coblenz naar den kant van Stolzenfels; bovendien 15,000 mark ter vrije beschikking van het gemeentebestuur als "aandenken van haar verblijf in het paleis te Coblenz," en nogmaals 15,000 mark ter verdeeling onder de liefdadigheidsinstellingen van de stad. Voorts heeft de overleden Vorstin bepaald, dat de zg. Keurvorstenzaal in het Paleis met al hare historische herinneringen, documenten, meubelen, enz. in denzelfden staat moet blijven, ook al wordt het paleis weder, gelijk zij hoopte, bewoond.

Keizerin Augusta heeft hare kostbare colliers van paarlen vermaakt aan de tegenwoordige Keizerin.

Einde 1889 kreeg de firma Krupp te Essen, eene flinke bestelling van de Chineesche regeering. Voor een millioen taëls aan kanonnen. Daarvoor zullen binnen 3 jaar geleverd worden 10 stuks van 28 cM., en 8 van 24 cM., 8 van 21 cM. en 10 van 15 cM., alles voor de forten te Ta-lien-kwam en Wei-hai-wai. Het schijnt, dat de geschut-quaestie in China ook al aan de orde van den dag is, evenals bij de meest beschaafde volkeren van Europa. Het zware geschut laten zij komen; maar het lichtere, zooals b. v. de Nordenfeld en Maxim stukken, maken zij in ongelooflijke hoeveelheden zelf. Bij gemis van een patentwet mogen de uitvinders toezien.

In Portugal wilden de patriotische hoedenmakers, sinds het geschil met Engeland niets meer van Engelsche artikelen weten. Zij verkochten in plaats van Engelsche hoofddeksel "Serpa-Pinto-hoeden," van Portugeesch maaksel, en zij zagen hun vaderlandsliefde beloond, want de Serpa-Pinto-hoeden werden druk verkocht. Het is nu evenwel gebleken, dat die zoogenaamde portugeesche hoeden niets anders zijn dan engelsch fabrikaat, en dat een paar slimme Lissabonsche hoedenmakers, hun vakgenooten en het publiek beetgenomen hebben.

Te Berlijn zullen bierautomaten geplaatst worden. Men werpt een 10 pfenningstuk in een bus en dadelijk stroomt van de andere zijde een straal heerlijk bier in het glas, dat men onder de kraan houdt.

De Keizer van Rusland bezit vier en veertig uniformen, welk de Czaar reeds van allen de gelegenheid gehad heeft te dragen, behalve een, dat van Russischen Veldmaarschalk, dat hij nooit heeft willen aantrekken.

De Czaar weigert inderdaad de eereteekens van veldmaarschalk te dragen, zoolang de waardigheid hem niet zal toegekend worden door de andere veldmaarschalken van het Russisch leger, tengevolge van een zegenpralenden oorlog. 't Is te hopen dat de Czaar nog lang dat uniform in de kast zal laten hangen.

Menigeen noemt den hond zijn trouwsten vriend, met wien hij tafel en bed deelt, terwijl en ander er alle mogelijke voordeel van trekken wil. Zoo is men gewoon den hond als onmisbaren en gezelligen huisgenoot te beschouwen, zonder er aan te denken dat hij toch een gevaarlijke vijand is van den mensch.

De hond is namelijk een toevluchtsoord van allerlei gevaarlijk insekten, welke hem gemakkelijk verlaten en op den mensch overgaan.

Vlooien heeft de hond, gelijk de zeeoevers „zand" zegt Hans Hubert. Al behooren deze ook niet tot de gevaarlijkste vijanden van den mensch, hij vangt ze toch gemakkelijk op en wordt er van geplaagd. Erger dan de vlooien zijn de jeukluizen van den hond, die zich gaarne op de huid van vrouwen en kinderen vestigen en daar jeukuitslag veroorzaken. In de vetklieren van den hond leeft verder de schilmade. Deze verwekt bij den hond kleine zweren, welke een walglijk zoeten geur verspreiden. Diezelfde made gaat ook gaarne op den mensch over en veroorzaakt dikke roode neuzen. Menig hondenliefhebber wordt om zijn rooden neus als jeneverdrinker aangezien, terwijl hij in waarheid die onderscheiding op zijn aangezicht zijnen hond te danken heeft.

Op den hond groeit verder een kleine zwam, dauwzwam genaamd, welke bij de kinderen hoofdzeer teweegbrengt. Hoeveel kinderen doen die afzichtelijke ziekte op door dikwijls met den hond te spelen!

Ook de haarziekte komt van eene zwam, welker kiemen van de hondsharen in die van den mensch komen.

Zijn de hier genoemde parasieten voor den mensch dikwijls onaangenaam, zoo is het lichaam van den hond, gelijk prof. Dr. Landais van Munster zegt, voor den mensch inderdaad een moordhol van den eersten rang.

In het lichaam van den hond leeft namelijk de schaalworm, wiens rijpe lidmaten zich allengs afscheiden en niet zelden door een of ander toeval in de maag des menschen terecht komt. Waanzin of dood zijn dan de onmiddelijke gevolgen.

Hoe gemakkelijk wordt het overdragen daarvan niet, als men den hond toelaat de borden en schotels af te lekken of als men gelijk het dikwijls gebeurd, zich zelven van hem lekken laat. Ook de lintworm wordt, zooals bekend is, van den hond op den mensch overgebracht. Eveneens ontleent de draaiziekte der schapen, over welke zooveel schaapbezitters klagen, haar oorsprong aan een schurft, dat van den hond op het schaap overgedragen wordt. Overbekend is het eindelijk, welke groot gevaar de razernij van den hond den mensch oplevert.

In de Accademia dei Lincei te Rome deelde pater Denza, directeur der nieuwe pauselijke sterrenwacht mede, dat dit observatorium, een der voornaamste voortaan van Europa, weldra voltooid zal zijn. Er is niets aan gespaard: het voldoet aan de laatste eischen der wetenschap. Voor meteorologische waarnemingen is de localiteit een der beste uit ons werelddeel; voor de studie van het aardmagnetisme zijn de fijnste instrumenten aanwezig en worden de waarnemingen (voor het eerst in Italië) photografisch geregistreerd: voor de seismologie zijn kostbare werktuigen ter Vaticaansche Tentoonstelling indertijd ingezonden.

Er zijn nu vier sterrewachten te Rome; op het Vaticaan, het Collegio Romano, het Capitool en den Janiculus.

Twee geharde voetgangers, de heeren Cameron uit Glasgow en A. Bowman uit Brooklyn, hebben Europa omgewandeld. Ze begaven zich met een handvaliesje te voet van Aberdeen naar Dover, gingen van daar met de boot naar Calais, en wandelden door Frankrijk en Spanje naar Portugal. Vandaar gingen zij naar Italië, Triëst, Weenen, Krakau, Moskou, Petersburg en Riga. Daar scheepten zij zich in naar Stockholm, doorwandelden Zweden en Noorwegen tot Christiana en kwamen over Nederland en België naar Engeland terug.

De wandeling heeft een jaar geduurd.

— Te Liverpool is aangekomen een tweede bezending gebalsemde katten uit Egypte, die vele eeuwen na de aan hun stoffelijk overschot als dat van heilige dieren voltrokken balseming daar onlangs in groote hoeveelheid gevonden zijn. Zij worden thans in Engeland als mest gebruikt en brengen hooge prijzen op.

Een der gelukkigste steden van Duitschland is de stad Klinkenberg in Frankenland. Er zijn geen gemeentelijke belastingen, terwijl de stad nog een millioen in kas heeft. De exploitatie der porseleinaarde kan alle uitgaven ruimschoots bestrijden. De inwoners hebben het vorige jaar elk nog 65 gulden van gemeente wegen ontvangen, terwijl hun bovendien elk jaar nog drie wissen hout verstrekt worden. Wij voegen er echter bij, dat zij geen schouwburgen nog scholen zonder leerlingen te onderhouden hebben.

FELICITACION.

E koe ta firma akí bao, tin honor di presenta na Excelentisimo Señor Doctor Harry Barge, su mas sincera felicitacion, coe motiboe di su nombramentoe como Gobernador di es Colonia akí, cual nombramentoe ta merecé calorosos aplausos di es akí humilde servidor di S. E. Dr. Barge en particular, como di puebel di Curaçao en general.

Gobierno di Señor Dr. Barge, bao di amparo i proteccion di Altísimo Supremo, lo ta paz, union i prosperidad di es Colonia akí.

Curaçao, 20 di Maart 1890.

B. A. SALZEDO.

ATTENTIE.

Wegens verhuizing biedt ondergeteekende onderstaande goederen tegen *veel verminderden prijs* à contant te koop aan:

Eene groote partij staaf- en plaatijzer, smée- en veerenstaal, rood koperen staven en platen, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, keggen, pieken, vijlen. Douglaspompen, compositiebuizen voor putten en regenbakken, bascules van 25 k°, maten van 5 en 10 liter, pompkranen, bancatin, 1 ijzeren bak en slijpsteen, ijzeren trêe en arm, en twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

Curaçao, 7 Maart 1890.

H. SCHEIDELAAR.

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!

Sastrería y Zapatería

„LA UNIÓN",

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido por los hábiles maestros Señores JOHN WEES y A. CAPELLO, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado pechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.

ELEGANCIA EN EL CORTE,

PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,

BARATURA EN LOS PRECIOS.

AVISO.

Pa cooperacion di diferente miembro di Union di Companjero di San Hose, Herrería i Carpintería "La Union," sitúá na Schaarloo dilanti habitacion di Señor A. Marchena, ta na estadoe di drecha, foera i pinta sjers na un prijs moderá. Sjers henteramente nobo coe cusinchi, harnás etc. por worde entregá den masjá poco tem.

Curaçao 29 Januari 1890.

GOLEGIO STO TOMAS.

PARA ALUMNOS INTERNOS

BAJO LA PROTECCION DEL ILMO.

OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informas diríjanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

INTERESANTE.

Es koe ta firma aki bao, ta ofrece su sirbici na público, pa traha i drecha *Rosario* mescos i hasta mas duro koe di otro lugar.

Curaçao, December 1889.

JULES A. VEESE

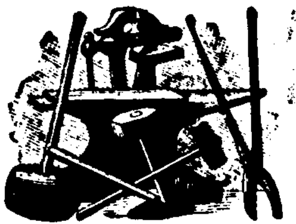
SASTRERIA I ZAPATERIA.

"LA UNION."

Na Punda, Heerenstraat, ariba Pakoes di

A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigi pa Señores JOHN WEES i A. CAPELLO, caminda nan ta bende toer sorto di material, ta pronto den trahamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastrería i Zapatería. Na un prijs conveniente nan ta foera wagen ó sjers bonita manera nobo.

Winkel di Carpinter i Smid.

"LA UNION"

na Schaarlo, dilanti cas di

A. MARCHENA.

Ta bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging, koe es dos winkel ta boetá bao di direccion di Señores Jozef Maduro i Jacobus Sara. Nan ta pronto di caba bon toer sorto di trabao, koe ta toca es dos ofici, i ta combida publico di bin mira. Tambe nan ta drecha toer kiko ta pidi un bon matmentoe.

RESEÑA BIOGRÁFICA

DE

SANTOS MICHELENA.

Parte histórica, administrativa y política de Venezuela, desde 1824 á 1848, por

TOMAS MICHELENA.

Acaba de salir de las prensas de nuestra *Casa Editorial* esta importante obra, que es á la par de alto mérito literario é histórico. Abónanla en sus condiciones literarias las reconocidas aptitudes de su ilustrado autor; y la honradez é independencia características del mismo son la mejor garantía de su importancia como obra histórica. En ella aparece la vida de DON SANTOS MICHELENA, reseñada clara y sencillamente, con austera verdad; y en esa vida tan útil á la República de Venezuela, la cual es también una enseñanza para la juventud, se hallan, además, en varios cuadros, narrados los sucesos más culminantes de 1824 á 1848, en que figuró activamente en la política el ilustre personaje biografiado, con muchos datos de valía en cuestiones trascendentales de interés general.

Un tomo, rústica........fl 3,—

„ „ empastado en T 4,—

Librería de

Librería de A. Bethencourt é Hijos.

AL PIÉ

DE

LA TORRE DE EIFFEL.

(*Crónicas de la Exposición*)

por

Emilia Pardo Bazán.

1 tomo 12° rústica...................fl 1,25

El mismo en tela........................ 2,—

Librería de

A. Bethencourt é Hijos

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1890.	Philadelphia		Venezuel.		Caracas.		Philadelphia		Venezuela.		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Feb.	20	Maart	4	Maart	15	Maart	26	April	8	April	19
Komt aan te CURAÇAO	„	27	„	10	„	21	April	2	„	14	„	25
Vertrekt van „	„	28	„	11	„	22	„	3	„	15	„	26
Komt aan te PTO. CABELLO	Maart	1	„	12	„	23	„	4	„	16	„	27
Vertrekt van „	„	1	„	12	„	24	„	4	„	16	„	28
Komt aan te LA GUAYRA..	„	2	„	13	„	25	„	5	„	17	„	29
Vertrekt van „ ..	„	7	„	18	„	29	„	10	„	22	Mei	3
Komt aan te PTO. CABELLO	„	8	„	19	„	30	„	11	„	23	„	4
Vertrekt van „	„	8	„	19	„	31	„	11	„	23	„	5
Komt aan te CURAÇAO	„	9	„	20	April	1	„	12	„	24	„	6
Vertrekt van „	„	10	„	21	„	2	„	14	„	25	„	7
en doet La Guayra aan om passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.	„	11	„	22	„	3	„	15	„	26	„	8
Komt aan te NEW-YORK..	„	18	„	28	„	9	„	22	Mei	2	„	14

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Feb.	28	Maart	11	Maart	22	April	3	April	15	April	26
Komt aan te MARACAIBO....	Maart	1		12		23		4		16		27
Vertrekt van "		6		17		29		9		21	Mei	3
Komt aan te CORO..........		7		18		30		10		22		4
Vertrekt van „		8		19		31		11		23		5
Komt aan te CURAÇAO......		9		20	April	1		12		24		6

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO.....	Feb.	28	Maart	11	Maart	22	April	3	April	15	April	26
Komt aan te CORO.......	Maart	1		12		23		4		16		27
Vertrekt van „		1		12		24		4		16		28
Komt aan te CURAÇAO....		2		13		25		5		17		29
Vertrekt van „		3		14		26		6		18		30
Komt aan te MARACAIBO.		4		15		27		7		19	Mei	1
Vertrekt van „		8		19		31		11		23		5
Komt aan te CURAÇAO....		9		20	April	1		12		24		6

De Stoomschepen dezer Lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten op Curaçao.

ACEITE de HOGG

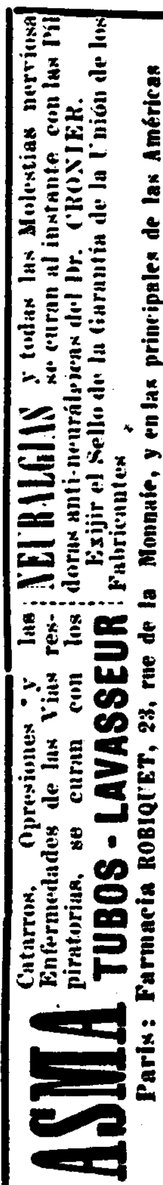
de HIGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL*

Prescripto desde 40 AÑOS, en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brasil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los **primeros médicos del mundo entero**, contra las **enfermedades del Pecho, Tos, Niños Raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, Personas débiles, Pérdidas blancas**, etc. El *aceite de bacalao de HOGG* es el mas abundante en materia de *bases activas*.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. Fíjense bien la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés.

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y en todas las farmacias.

VIA-CRUCIS

LA COLECCIÓN DE 14 ESTACIONES

en óleografía—de 50 centímetros de largo por 36 de ancho fl. 21.—

ACEITE PARA ALUMBRADO

LUZ DIAMANTE,

De La Fabrica

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW YORK

LIBRE DE EXPLOSION, HUMO Y MAL OLOR.

170 Grados de Farenheit.

Este aceite está fabricado por una redestilacion especial, exclusivamente para el uso doméstico y muy particularmente donde hay niños. Es cristalino como el agua destilada. Su luz es clara, brillante y sin olor.

ES TAN COMPLETAMENTE SEGURO

que si la lámpara se quiebra por casualidad, la llama quedará extinguida en el acto. Está envasado en la misma forma que el kerosene corriente teniendo las latas un sifon de Patente que permite llenar las lámparas con la misma lata, sin derrames de ninguna especie. Las mismas lámparas en uso en la actualidad sirven para la Luz Diamante, limpiándolas y poniendo mechas nuevas que no esten saturadas con otra clase de kerosene.

Tambien envasamos la Luz Diamante en latas de 1 y 2 galones espresamente para el uso de familias.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao